

Test pro 4. ročníky lékařství
(týdenní blok)

Každá testová otázka obsahuje alespoň jednu správnou odpověď (např. „e) Neplatí žádná z uvedených možností“). Každá testová otázka může mít však více správných odpovědí. Aby byla odpověď uznána za správnou musí být zaškrtnuty všechny správné odpovědi (např. „a), d)“ nebo „a), b), c), d)“).

1. Rogersovská psychoterapie vznikla jako reakce na
 - a) humanistickou psychoterapii
 - b) psychoanalýzu
 - c) hypnózu
 - d) behaviorismus
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
2. Rogersovská psychoterapie se zaměřuje na
 - a) vědomé prožívání člověka
 - b) nevědomé motivy člověka
 - c) psychické obranné mechanismy
 - d) analýzu psychoterapeutického vztahu
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
3. Rogersovská psychoterapie definuje člověka jako osobu, která
 - a) musí ovládnout své nevědomé pudy
 - b) se přeúčí špatně osvojené dovednosti
 - c) má přirozenou tendenci rozvíjet své pozitivní možnosti
 - d) díky své vůli směřuje k naplnění smyslu
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
4. Nejdůležitější metodou rogersovské psychoterapie je
 - a) sugesce
 - b) rozhovor
 - c) volná asociace
 - d) psychopantomima
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
5. Rozhovor v rogersovské psychoterapie je veden z pozice
 - a) odborníka, který vede instrukcemi
 - b) nedirektivní, partnerské
 - c) autority, direktivní
 - d) podřízené
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
6. Rozhovor v rogersovské psychoterapie je zaměřen na
 - a) analýzu konkrétní situace
 - b) analýzu nevědomých motivů
 - c) doprovázení pacienta
 - d) vytváření bezpečné atmosféry
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
7. Během nedirektivního rozhovoru (ve smyslu Rogerse) psychoterapeut
 - a) ověřuje své empatické pochopení
 - b) interpretuje pacientovy pocity
 - c) se snaží ověřovat si své hypotézy
 - d) vyjadřuje své aktuální pocity
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
8. Rogersův termín sebezpojetí se týká
 - a) schopnosti prožívat (pocity, reakce druhých lidí...)
 - b) smyslu života (naplnění smyslu, zoufalství...)
 - c) vnímání situací a jejich interpretace (zprac. informace, organizace do celků)
 - d) složek ono, já a nadjá (id, ego, superego)
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
9. Struktura sebezpojetí u Rogerse je tvořena
 - a) částmi ono, já a nadjá (id, ego, superego)
 - b) sebehodnocením a identitou
 - c) podmíněným a nepodmíněným podmiňováním
 - d) rozporom mezi sebehodnocením a skutečným zážitkem
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
10. Dynamika sebezpojetí u Rogerse spočívá ve změně
 - a) schopností
 - b) vnímání
 - c) jednání
 - d) postojových hodnot
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
11. Aktuální dynamika sebezpojetí zahrnuje to, jak
 - a) se odehrává vzájemná interakce mezi sebezpojetím a novou zkušeností
 - b) se zkušenost zařazuje nezkrlesně do sebezpojetí
 - c) zkušenost nelze nezkrlesně zařadit do sebezpojetí
 - d) vznikají inkongruence
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
12. Během rozhovoru v rogersovské psychoterapie se psychoterapeut snaží
 - a) analyzovat sdělovaný obsah
 - b) empaticky porozumět pacientovi
 - c) propojovat pacientovy obsahy
 - d) psychodramaticky konkretizovat sdělený obsah
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
13. Aktualizační tendence člověka je
 - a) vrozená tendence člověka
 - b) dovednost, kterou si člověk v psychoterapii postupně osvojuje
 - c) rogersovská metoda vedení psychoterapie
 - d) koncept vycházející z psychoanalýzy
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
14. Aktualizační tendence člověka vede k
 - a) rozporům mezi sebezpojetím a skutečným zážitkem
 - b) osobnostnímu růstu
 - c) výběru jen rogersovsky zaměřené psychoterapie
 - d) zvyšování autonomie, celistvosti
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
15. Člověk podle C. R. Rogerse:
 - a) si zaslouží jedinečný druh úcty
 - b) je bohatým zdrojem prožívání pro sebe i druhé
 - c) chová se k druhým podle toho, jak vnímá sám sebe
 - d) má velkou vnitřní sílu, která se projeví, vnímá-li empatii a opravdovost v akceptujícím vztahu
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
16. Teorie změny u rogersovské psychoterapie je chápána jako změna
 - a) osobnostní struktury směrem k integraci, zralějšímu jednání, větší životní energii
 - b) zvědoměním, tj. odejmutím afektivní síly vzpomínkám
 - c) vedoucí k hodnotové zakotvenosti člověka, ke smyslu
 - d) konkrétního chování
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
17. Na psychoterapeutické změně v rogersovské psychoterapii se podílí
 - a) objektivně vztahová problematika
 - b) fenomén vzájemného setkání (basic encounter)
 - c) analýza přenosu
 - d) asociální experiment
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

18. Rogersovy podmínky terapeutického procesu jsou vyjádřeny v(e)
 - a) 4 bodech (terapeut je autentický, akceptující, empatický a pacient je v inkongruenci)
 - b) 3 bodech (empatie, akceptace a autenticita)
 - c) 6 bodech (mezilidský kontakt, pacientova inkongruence, psychoterapeut je autentický, akceptující, empatický a pacient vnímá tyto postoje psychoterapeuta)
 - d) 7 bodech (6 jako v c), pacient je také autentický)
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
19. Mezi dosahované změny u pacienta v psychoterapii Rogers řadí
 - a) zvýšení autenticity
 - b) lepší zvládnání mezilidských vztahů
 - c) zmenšení nesouladu mezi reálným a ideálním „já“
 - d) sebehodnocení, které je dáno vnitřním organismickým procesem
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
20. V psychoterapeutickém procesu u pacienta v rogersovské psychoterapii dochází k
 - a) přeučení špatných způsobů chování
 - b) otevření sebe k vlastním pocitům a prožívání, k jejich exploraci
 - c) existencionální analýze, postupnému naplňování smyslu
 - d) překonání přenosu a nastolení pracovního spojení
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
21. Pod pojmem empatie se rozumí
 - a) psychoterapeutův postoj emoční vřelosti, který si neklade žádné podmínky
 - b) soulad mezi tím, co psychoterapeut prožívá a co vyjadřuje navenek k pacientovi
 - c) odpovídající porozumění subjektivnímu světu pacienta, jeho pocitům a jejich významům
 - d) obnovení zdravého vnitřního odstupu od sebestředných hodnot a cílů
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
22. Nízká úroveň empatie terapeuta se projevuje
 - a) zvýšenou sebeexplorací pacienta
 - b) nepochopením sdělení pacienta
 - c) chybnými interpretacemi pacientových pocitů
 - d) vždy v jeho mimice a gestech
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
23. K empatii nepatří tyto psychoterapeutovy intervence
 - a) posuzuje a hodnotí
 - b) dává rady a utěšuje
 - c) ověřuje si porozumění
 - d) ověřuje si své vlastní hypotézy
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
24. Vysoká míra empatie se odráží v psychoterapeutově
 - a) přílišné citlivosti, která způsobuje psychoterapeutovi těžko zvladatelné pocity
 - b) velké citlivosti a přesnosti při pochopení pacientova prožívání
 - c) prožívání jako zaplavení pacientovými pocity
 - d) schopnosti si jasně uvědomovat vliv svého jednání na pacienta
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
25. Střední míra empatie je charakterizována
 - a) dobrým pochopením pacienta, ale nepřesnými radami psychoterapeuta
 - b) pochopením i méně zjevného prožívání, které psychoterapeut může chybně předpokládat
 - c) dobrým pochopením prožívání pacienta, ale špatným vnímáním sdělovaných obsahů
 - d) platí všechny předchozí varianty
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
26. Pod pojmem akceptace se rozumí
 - a) psychoterapeutův postoj emoční vřelosti a respektu, který si neklade žádné podmínky
 - b) soulad mezi tím, co psychoterapeut prožívá a co vyjadřuje navenek k pacientovi
 - c) odpovídající porozumění subjektivnímu světu pacienta, jeho pocitům a jejich významům
 - d) obnovení zdravého vnitřního odstupu od sebestředných hodnot a cílů
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

27. Akceptovat ve smyslu C. R. Rogerse znamená
 - a) porozumět, co člověk říká
 - b) přijmout negativní, obranné a hostilní projevy člověka
 - c) souhlasit s jakýmkoliv jednáním pacienta
 - d) přijmout pozitivní, laskavé a zralé projevy pacienta
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
28. Bezpodmínečné přijetí (akceptace) znamená
 - a) nepřivlastňující přijetí
 - b) nekritický souhlas
 - c) přijetí chybných intervencí psychoterapeuta
 - d) přijetí bez jakýchkoliv hodnotících soudů a výhrad
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
29. Bezpodmínečné přijetí (akceptace) má za následek
 - a) osobní zralost psychoterapeuta
 - b) potvrzení pacienta jako plnohodnotné bytosti
 - c) u pacienta přijetí dosud potlačovaných slabostí a problémů
 - d) naplnění smyslu života pacienta
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
30. Pod pojmem autenticita ve smyslu C. R. Rogerse se rozumí
 - a) psychoterapeutův postoj emoční vřelosti a respektu, který si neklade žádné podmínky
 - b) soulad mezi tím, co psychoterapeut prožívá a co vyjadřuje navenek k pacientovi
 - c) odpovídající porozumění subjektivnímu světu pacienta, jeho pocitům a jejich významům
 - d) obnovení zdravého vnitřního odstupu od sebestředných hodnot a cílů
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
31. Autenticita ve smyslu C. R. Rogerse je
 - a) opak akceptace
 - b) když psychoterapeut před pacientem nic neskrývá
 - c) když psychoterapeut rozumí svým pocitům a jedná v souladu s nimi
 - d) když psychoterapeut necítí ochotu být empatický
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
32. Autenticita v psychoterapeutickém vztahu
 - a) vede k syndromu vyhoření
 - b) je vzorem pro pacientovu sebeexploraci
 - c) vede k zahlcení pacienta psychoterapeutovými pocity
 - d) umožňuje mluvit o tabuizovaných tématech
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
33. Autenticita psychoterapeuta má za následek pacientovu
 - a) iatrogenizaci
 - b) inkongruenci
 - c) autenticitu
 - d) všímavost ke svým pocitům
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
34. Inkongruence znamená
 - a) poškození pacienta vlivem jednání a komunikace lékaře
 - b) ztotožnění a vnitřní přijetí toho, co je vlastní někomu jinému
 - c) spojování dvou či více psychoterapeutických přístupů
 - d) rozpor mezi sebestředným a skutečným zážitkem
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
35. Primární inkongruence nastává
 - a) v prenatálním období
 - b) v dětství
 - c) v dospělosti
 - d) kdykoliv
 - e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

36. Sekundární inkongruence je rozpor
- mezi vrozenými potřebami a schopnostmi
 - mezi základními potřebami a zkušeností
 - mezi psychoterapeutem a pacientem
 - ve vnímání a hodnocení vnější i vnitřní reality a sebepojetí
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
37. Inkongruence
- je soudržný celek tvořený z vnímání sebe sama jako individuality
 - je rozpor nové zkušenosti se sebepojetím
 - je schopnost prožívat
 - je vnitřní centrum hodnocení
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
38. Neustálou proměnu psychiky popisují psychické
- děje
 - stavy
 - vlastnosti
 - děje, stavy a vlastnosti
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
39. Psychoterapeutickou změnou, která je cílem systematické psychoterapie, se rozumí změna
- temperamentu
 - kognitivní kapacity
 - osobnosti
 - psychoterapeutického působení
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
40. Pocit je
- neustále probíhající proces interakce mysli a těla
 - proces probíhající pouze v těle
 - ekvivalent pro afekt
 - myslí zaznamenaný povšimnutý tělesný jev
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
41. Prožívání je:
- proces vnímání předmětů vnějšího světa
 - introspektivně pozorovatelný proces interakce mysli a těla
 - ekvivalent pro termín psychika
 - ekvivalent pro termín osobnost
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
42. Význam pocitu je dán
- psychoterapeutem
 - vnější reálnou situací (kde jsme, co děláme atd.)
 - vnitřní prožívanou situací (představujeme si, vzpomínáme atd.)
 - pouze psychoterapeutickou situací
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
43. O tělesně zakotveném prožívání mluvíme pokud
- má pacient výrazné pocity
 - se vzájemně ovlivňuje pocitování, cítění, představování a myšlení
 - se myšlení odtrhlo od současného reálného pocitovaného stavu
 - procesy mysli a těla významem odpovídají významu pocitování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
44. Jednání je
- označení psychoterapeutické intervence
 - forma vědění, která uchovává osvědčené postupy
 - proces vlastní záměrné aktivity člověka
 - pouze z vnějšku pozorovatelná aktivita člověka
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

45. Vědění v triadicky pojímané osobnosti se rozumí
- ekvivalent znalostí a vědomostí
 - proces získávání informací o konkrétním prožívání
 - ekvivalent všímavosti
 - proces zaznamenávající vnější situaci smysly
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
46. Triáda prožívání–vědění–jednání
- vystihuje dynamiku osobnosti
 - je ekvivalent pro id, ego a superego
 - popisuje každodenní životní situace
 - vystihuje etiologii psychických poruch
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
47. Do procesu psychoterapeutické změny patří tato fáze:
- všímavost k tělesné oblasti
 - rozvoj tělesně zakotveného prožívání
 - propracovávání smyslu v různých úrovních vědění
 - posun prožívání a nové alternativy jednání
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
48. Překážkou všímavosti k tělesné oblasti bývá
- lpění na svých názorech a přesvědčeních
 - vztahování se k tělesnému prožívání
 - otevřenost mysli k pocitování
 - zaplavující pocity
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
49. Rozvoj tělesně zakotveného prožívání spočívá v
- průběžném získávání informací
 - roznání mechanismů v mezilidských vztazích
 - uvědomění si vlivů působících od dětství
 - uchopení prožívaného významu slovem
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
50. Propracovávání smyslu v různých úrovních vědění v procesu psychoterapeutické změny se objevuje jako
- přestrukturování a rozšíření vědění o prožívání
 - porozumění a vzhled do problematických životních situací
 - přehodnocení svého jednání v důležitých mezilidských vztazích
 - předpoklady pro rozhodování k emancipačnímu jednání
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
51. Prožívaný posun je
- změna prožívání po přesném uchopení prožívaného významu
 - změna v psychoterapeutickém vztahu
 - psychoterapeutická změna osobnosti
 - signálem pro ukončení psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
52. Při výzkumu psychoterapeutické změny osobnosti mezi otázky, které si kladou výzkumníci, patří
- čím je přístup určitého psychoterapeuta jedinečný?
 - co je společné pro psychoterapeuty úspěšných psychoterapií?
 - jaká jsou specifika pst. změny určitého pacienta?
 - jaké procesy jsou společné všem pacientům, u nichž pst. změna proběhla?
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
53. Výzkum psychoterapeutické změny vede k
- poklesu úzkostnosti, deprese, agresivity u pacientů
 - obohacení teorie psychoterapeutické změny
 - používání nových diagnostických metod
 - vytváření didaktických postupů pro vzdělávání psychoterapeutů
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

54. Informovaný konsensus je:
- dohoda mezi lékařem a klientem o způsobu úhrady léčby
 - smlouva mezi lékařem a pojišťovnou
 - dohoda mezi lékařem a klientem o způsobu léčby
 - právní stížnost klienta na lékaře
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
55. Informovaný konsensus byl poprvé formulován v:
- Švýcarsku
 - Švédsku
 - Velké Británii
 - USA
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
56. Klientem podepsaný informovaný konsensus je:
- nezbytnou součástí dokumentace klinických studií
 - nezbytnou součástí dokumentace každé psychoterapie
 - součástí dokumentace u klienta v bezvědomí
 - nezbytnou podmínkou při dárcovství orgánů u klientů zemřelých při autohavárii
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
57. Předpokladem informovaného konsensu v psychoterapii je:
- vysvětlení plánované psychoterapie srozumitelným způsobem
 - souhlas příbuzných klienta
 - podpis právníka
 - svěprávnost klienta
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
58. Informovaný konsensus je založen na:
- vysvětlení způsobu plánované léčby lékařem
 - ujasnění si rizik a výhod dané léčby
 - probrání výhod a nevýhod jiných způsobů léčby
 - souhlasu klienta s určitým postupem léčby
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
59. Paradoxní intence se může použít při léčbě:
- červenání (ereutofobie)
 - sebevražedných tendencí
 - neurotického třesu rukou při jídle
 - deprese po smrti blízkého člověka
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
60. Při léčbě červenání (ereutofobie) vedeme klienta k tomu, aby se schválně snažil co nejvíce zčervenat v situaci, která u něho obvykle k zčervenání vede. Těto metodě se říká:
- systematická desensibilizace
 - paradoxní intence
 - operantní podmiňování
 - hypnóza
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
61. Při léčbě neurotického třesu rukou při jídle na veřejnosti vedeme pacienta k tomu, aby se snažil při obědě v jídelně schválně třást rukama s přiborem co nejvíce. Těto psychotherapeutické metodě se říká:
- pozitivní zpevnění
 - klasické podmiňování
 - paradoxní intence
 - systematická desensibilizace
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

62. Paradoxní intence je kontraindikována při léčbě:
- červenání se
 - třesu rukou při jídle
 - třesu těla při veřejném vystoupení
 - sebevražedných tendencí
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
63. Paradoxní intence je:
- vedení klienta k tomu, aby se schválně v co největší míře snažil vyvolat si příznak, kterého se obává
 - vedení klienta k tomu, aby se příznakům, které mu vadí, za každou cenu vyhnul
 - vedení klienta k tomu, aby se snažil zaměřit svou pozornost na něco jiného než na příznak
 - snížení příznaků pomocí vůle
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
64. Cílem psychoterapie může být:
- změna osobnosti pacienta
 - odstranění příznaků
 - zmírnění příznaků
 - blahobyť
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
65. Cíle psychoterapie se:
- stanovují na začátku léčby
 - mají být maximalistické
 - mají být dosažitelné
 - se předem nestanovují
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
66. Obecným cílem psychoterapie podle Bandury je:
- zvýšení sebeuplatnění
 - zvýšení vlastní kompetence
 - získání náhledu
 - přeučení maladaptivního chování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
67. Cílem psychoterapie u humanistických směrů je:
- osobnostní růst člověka
 - sebepřijetí
 - odstranění příznaků
 - přeučení maladaptivního chování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
68. Cílem skupinové psychoterapie je:
- změna v sociálním chování
 - zlepšení v mezilidských vztazích
 - porozumění, že i jiní lidé jsou na tom podobně
 - hlubší porozumění vlastnímu fungování v mezilidských vztazích
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
69. Realistické očekávání výsledku psychoterapie je:
- pochopit, že změna je možná
 - celková změna osobnosti
 - odstraní příznaky a být šťastný
 - pomoc eliminovat problémy z života jedince
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
70. „Nové chování může být získáno pomocí pozorování a nápodoby druhých“. Toto tvrzení vyjadřuje zejména pozici:
- humanistickou
 - psychodynamickou
 - Gestalt psychologie
 - sociálního učení
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

71. Universalita ve skupinové psychoterapii znamená:
- že skupina je schopna vyřešit problémy lépe než jedinec
 - poznání členů skupiny, že problémy ostatních jsou podobné problémům, které člověk prožívá sám
 - že člověk si přenáší problémy z dětství do dalších situací v dospělosti
 - že problémy ve vztahu k rodičům si členové skupiny přenášejí do vztahu k psychoterapeutům
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
72. Mezi účinné faktory skupinové psychoterapie nepatří:
- altruismus
 - interpersonální učení
 - modelové imitační učení
 - zaplavení
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
73. Koheze ve skupinové psychoterapii zahrnuje:
- nepřátelství mezi členy skupiny
 - zaměření skupiny na problém jednoho člena
 - společný odpor skupiny proti psychoterapeutům
 - soudržnost skupiny
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
74. Aby pomohl Pavlovi se strachem z létání, dr. Novák učil Pavla relaxovat a pak procházeli sérií kroků, které začínali čtením příběhu o letadle, pak si představoval v relaxovaném stavu návštěvu letiště, návštěvu letadla a až k představě krátkého letu. Tento přístup se nazývá:
- kognitivní přístup; racionálně emotivní psychoterapie
 - behaviorální přístup se systematickou desensibilizací
 - humanistický přístup se zaplavením
 - behaviorální přístup se zaplavením
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
75. Přístup v léčbě, který vede ke konfrontaci s obávanými situacemi in vivo, se nazývá:
- systematická desensibilizace
 - zaplavení nebo expoziční léčba
 - averzivní podmiňování
 - krátká psychodynamická psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
76. Malý Pepíček se opakovaně v obchodě vrhá na zem a křičí, že chce bonbónky. Která z reakcí jeho maminky nejpravděpodobněji povede k tomu, že se toto nebo podobné chování nebude opakovat:
- odložený trest, kde nebude tolik diváků
 - koupení bonbónků, aby si mohl být jistý, že je dostane
 - odvedení pozornosti jinam
 - nereagování na jeho chování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
77. Mezi které účinné faktory psychoterapie patří emocionální korektivní zkušenost?
- specifické účinné faktory – v oblasti změn v rozumové sféře člověka
 - specifické účinné faktory – v oblasti změn v citové sféře člověka
 - obecné účinné faktory
 - specifické účinné faktory – v oblasti změn v akční sféře člověka
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
78. Ve které formě psychoterapie dochází k emocionální korektivní zkušenosti?
- individuální a skupinová forma
 - individuální forma
 - skupinová forma
 - rodinná psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

79. Co rozumíme indikací pro psychoterapii?
- rozhodnutí pacienta o výběru konkrétního psychoterapeuta
 - rozhodování psychoterapeuta o přiřazení konkrétního pacienta do určité efektivní psychoterapeutické péče
 - rozhodnutí pacienta o výběru formy psychoterapie a psychoterapeutického přístupu
 - rozhodování psychoterapeuta o psychoterapeutickém přístupu, který jemu osobně nejvíce vyhovuje
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
80. Co znamená obecná indikace?
- přizpůsobování postupů průběžně vývoji psychoterapeutického procesu a jeho úspěšnosti
 - rozhodnutí, zda a v jaké míře je problematika pacienta ovlivnitelná psychoterapií
 - rozhodnutí o přiřazení konkrétního pacienta konkrétnímu psychoterapeutickému přístupu a formě psychoterapie
 - zjištění očekávání pacienta od psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
81. Co znamená specificko-prognostická indikace?
- rozhodnutí o přiřazení konkrétního pacienta konkrétnímu psychoterapeutickému přístupu a formě psychoterapie
 - zjištění očekávání pacienta od psychoterapie
 - rozhodnutí, zda a v jaké míře je problematika pacienta ovlivnitelná psychoterapií
 - přizpůsobování postupů průběžně vývoji psychoterapeutického procesu a jeho úspěšnosti
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
82. Co znamená adaptivní indikace?
- zjištění očekávání pacienta od psychoterapie
 - rozhodnutí, zda a v jaké míře je problematika pacienta ovlivnitelná psychoterapií
 - přizpůsobování postupů průběžně vývoji psychoterapeutického procesu a jeho úspěšnosti
 - rozhodnutí o přiřazení konkrétního pacienta konkrétnímu psychoterapeutickému přístupu a formě psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
83. Kterí pacienti nejsou pro psychoterapii indikováni?
- stav akutní intoxikace
 - akutní psychotická ataka
 - suicidální tendence
 - silnější mentální retardace
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
84. Kdo rozhoduje o obecné indikaci pacienta?
- pacient
 - psychoterapeut, psycholog
 - lékař
 - nejbližší příbuzní pacienta
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
85. Co je součástí uzavření psychoterapeutického kontraktu?
- volba psychoterapeutického postupu (hypnóza, psychoanalýza apod.)
 - dohoda o době, délce, frekvenci a místě setkávání (event. úhradě)
 - příprava na ukončení psychoterapie
 - dohoda na formě psychoterapie (individuální, skupinová apod.)
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
86. Co rozumíme psychoterapeutickým kontraktem?
- dohoda o povinnostech pacienta v psychoterapii
 - dohoda mezi psychoterapeutem a pacientem o formálních náležitostech psychoterapie
 - dohoda o povinnostech psychoterapeuta v psychoterapii
 - dohoda o ukončení psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

87. Kteří pacienti mohou být méně nebo vůbec motivováni k léčbě?
 a) pacienti posláni do léčby manželskými partnery
 b) úzkostní pacienti
 c) psychosomatictí pacienti
 d) pacient v krizi
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
88. Které typy pacientů jsou spíše indikovány pro nedirektivní typ psychoterapie?
 a) lidé s potřebou vedení a závislosti na autoritě
 b) lidé s větší potřebou autonomie, samostatní, vnitřně řízení
 c) lidé s potřebou mít strukturu psychoterapie danou z vnějšku
 d) lidé s malou potřebou autonomie, nesamostatní, vnějškově řízení
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
89. Které typy pacientů jsou spíše indikovány pro direktivní typ psychoterapie?
 a) lidé s malou potřebou autonomie, nesamostatní, vnějškově řízení
 b) lidé s větší potřebou autonomie, samostatní, vnitřně řízení
 c) lidé bez potřeby vedení a závislosti na autoritě
 d) lidé s potřebou určovat si strukturu psychoterapie sami
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
90. Kteří pacienti jsou indikováni ke kognitivně behaviorální psychoterapii?
 a) základem psychické poruchy jsou inkongruence a pacient si jich je částečně vědom
 b) pacient je nadměrně spoután společenskými pravidly, upnutý, rigidní, se silnými vnitřními zábrany
 c) problém pacienta vyvolávají a udržují faktory, které lze definovat podle základních principů učení nebo kognitivní teorie
 d) problematika obsahuje podíl noogenních vlivů (existenciální frustrace)
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
91. Kteří pacienti jsou indikováni k rogersovské psychoterapii?
 a) pacient je nadměrně spoután společenskými pravidly, upnutý, rigidní, se silnými vnitřními zábrany
 b) základem psychické poruchy jsou inkongruence a pacient si jich je částečně vědom
 c) problematika obsahuje podíl noogenních vlivů (existenciální frustrace)
 d) problém pacienta vyvolávají a udržují faktory, které lze definovat podle základních principů učení nebo kognitivní teorie
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
92. Kteří pacienti jsou nejlépe indikováni k logoterapii?
 a) problematika obsahuje podíl noogenních vlivů (existenciální frustrace)
 b) problém pacienta vyvolávají a udržují faktory, které lze definovat podle základních principů učení nebo kognitivní teorie
 c) základem Psychické poruchy jsou inkongruence a pacient si jich je částečně vědom
 d) pacient je nadměrně spoután společenskými pravidly, upnutý, rigidní, se silnými vnitřními zábrany
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
93. Jakou psychoterapii nejlépe doporučíme pro děti od 3 do 6 let?
 a) kognitivně behaviorální psychoterapii
 b) psychoterapii hrou
 c) psychodrama
 d) psychoanalytickou psychoterapii
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
94. Kteří pacienti jsou nejvíce indikováni pro tvarovou (gestalt) psychoterapii?
 a) problematika obsahuje podíl noogenních vlivů (existenciální frustrace)
 b) základem psychické poruchy jsou inkongruence a pacient si jich je částečně vědom
 c) pacient je nadměrně spoután společenskými pravidly, upnutý, rigidní, se silnými vnitřními zábrany
 d) problém pacienta vyvolávají a udržují faktory, které lze definovat podle základních principů učení nebo kognitivní teorie
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

95. Co je to osobní indikace psychoterapeuta?
 a) přizpůsobování postupů průběžně vývoji psychoterapeutického procesu a jeho úspěšnosti
 b) rozhodnutí, zda konkrétní psychoterapeut je schopen úspěšné psychoterapie konkrétního pacienta
 c) rozhodnutí o přiřazení konkrétního pacienta konkrétnímu psychoterapeutickému přístupu a formě psychoterapie
 d) rozhodnutí, zda a v jaké míře je problematika pacienta ovlivnitelná psychoterapií
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
96. Co předchází procesu obecné indikace?
 a) analýza psychoterapeutických postupů vhodných pro pacienta
 b) psychodiagnostické vyšetření pacienta
 c) vyhodnocení kontraktu s pacientem
 d) příprava na konečnou fázi psychoterapeutického procesu
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
97. Co obsahuje psychodiagnostické vyšetření pacienta?
 a) speciální psychodiagnostické metody (testy, dotazníky)
 b) rozhovor a anamnéza
 c) rozbor spontánních produktů pacienta
 d) podrobné somatické vyšetření pacienta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
98. Je rozhodující spíše obsah psychoterapeutického procesu nebo vztahové parametry?
 a) účinnější jsou vztahové parametry mezi pacientem a lékařem
 b) účinnější je obsah psychoterapeutického procesu
 c) účinné jsou obsah psychoterapeutického procesu i vztahové parametry
 d) účinné jsou obojí s různou vahou v závislosti na problematice a pacientovi
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
99. Co nejlépe vystihuje podstatu vzniku a působení účinných faktorů v psychoterapii?
 a) pacient vytváří prostředí a podmínky, v nichž působí účinné faktory a vzniká u něho žádoucí změna
 b) psychoterapeut vytváří prostředí a podmínky, v nichž působí účinné faktory a vzniká žádoucí změna u pacienta
 c) psychoterapeut očekává od pacienta jednání, při němž budou působit účinné faktory a vznikne u pacienta žádoucí změna
 d) podmínky, v nichž působí účinné faktory a vzniká u žádoucí změna u pacienta, vznikají zcela náhodně a jsou psychoterapeutem jen málo ovlivnitelné
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
100. Nač mají spíše vliv vztahové faktory v psychoterapii?
 a) utváření pozitivního sebepojetí a vytvoření bezpečné atmosféry v psychoterapii
 b) chování pacienta mimo psychoterapii
 c) jednání, myšlení, prožívání a tělesné funkce pacienta
 d) tělesné funkce a somatická problematika pacienta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
101. Na čem závisí účinnost psychoterapie?
 a) na motivaci pacienta
 b) na kvalitě vztahu s psychoterapeutem
 c) na míře introverze u psychoterapeuta
 d) na prožitkové aktualizaci problémů
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
102. Co jsou to obecné účinné faktory?
 a) jsou to účinné faktory přítomné pouze u některých psychoterapeutických směrů
 b) jsou to účinné faktory působící obecnou somatickou změnou u pacienta
 c) jsou to účinné faktory přítomné téměř u všech psychoterapeutických směrů
 d) jsou to účinné faktory působící na straně psychoterapeuta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

103. Které jsou hlavní obecné účinné faktory?
 a) osobnost psychoterapeuta a osobnost pacienta
 b) korektivní emoční zkušenost
 c) interpersonální učení a interpersonální náhled
 d) psychoterapeutická situace a vzájemný vztah psychoterapeuta a pacienta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
104. Jak působí psychoterapeutická situace jako obecný účinný faktor?
 a) pacient zažívá korektivní emoční zkušenost
 b) stabilizuje pacienta vymezením místa, času a frekvence setkávání
 c) na pacienta působí interpersonální učení
 d) navozuje důvěru bezpečným prostředím, kde je pacientovi věnována péče
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
105. Jaké vlastnosti psychoterapeuta jsou důležité jako obecný účinný faktor?
 a) autenticita
 b) empatie
 c) typ psychoterapeutického přístupu psychoterapeuta
 d) akceptace
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
106. Jaké vlastnosti pacienta nepatří mezi obecné účinné faktory?
 a) spíše sangvinický temperament pacienta
 b) dobrá schopnost sebeexplorace
 c) dobrý intelekt
 d) otevřenost a schopnost přijmout svůj podíl na problémech
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
107. Jak působí obecný účinný faktor vztahu mezi psychoterapeutem a pacientem?
 a) vzájemný respekt pacienta a psychoterapeuta
 b) postupná redukce asymetrie ve vztahu
 c) závislost pacienta na rozhodnutích psychoterapeuta
 d) dobrá motivovanost pro společnou práci u obou
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
108. Jaké jsou důležité vlastnosti na straně psychoterapeuta pro proces psychoterapie?
 a) osobnostní zralost
 b) sangvinický temperament
 c) vyšší frustrační tolerance
 d) vnitřní stabilita
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
109. Jakou úlohu hraje struktura povahových vlastností psychoterapeuta pro účinek psychoterapie?
 a) podstatnou – existuje „ideální osobnost psychoterapeuta“
 b) rozhodující – v psychoterapii záleží na povahové skladbě osobnosti psychoterapeuta
 c) nepodstatnou
 d) důležitou – například extravertní osobnosti jsou lepšími psychoterapeuty než introverti
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
110. Čím je dána kvalifikace psychoterapeuta?
 a) profesí lékaře a psychoterapeutickým vzděláním
 b) profesí (lékař, psycholog, soc. pracovník aj.) a psychoterapeutickým vzděláním
 c) profesí psychologa a psychoterapeutickým vzděláním
 d) psychoterapeutickým výcvikem v některém z psychoterapeutických směrů
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
111. Co rozumíme supervizi v psychoterapii?
 a) získání náhledu na svou práci zpětnou vazbou od zkušených kolegů
 b) získání zkušeností v rámci odborných seminářů a workshopů
 c) stáž při práci kolegů na jiném pracovišti
 d) získání většího rozhledu studiem odborné literatury
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

112. Jaké psychohygienické prostředky má psychoterapeut používat proti syndromu vyhoření?
 a) dlouhodobě se nepřetěžovat, umět odpočívat
 b) medikace při potížích se spánkem a podrážděností
 c) mimopracovní tvořivé zájmy
 d) dobré rodinné zázemí a jiné blízké vztahy
 e) Neplatí žádná z uvedených odpovědí
113. Co nepatří mezi projevy burn-out syndromu (syndromu vyhoření)?
 a) sklon k cynismu a zvěčňování
 b) častá a intenzivní únava, potíže s přijetím pacientů, neúspěch v práci
 c) halucinace, bludy
 d) podrážděnost, subdepresivita a emoční vyčerpanost
 e) Neplatí žádná z uvedených odpovědí
114. Co rozumíme obecnými vlastnostmi psychoterapeuta důležitými pro léčbu?
 a) odborná erudice a praktické lékařské dovednosti
 b) vlastnosti, které podle výzkumů pozitivně ovlivňují psychoterapeutický proces a komunikaci
 c) věk psychoterapeuta
 d) temperamentové vlastnosti psychoterapeuta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
115. Co je náplní psychoterapeutického vzdělávání?
 a) teorie psychoterapeutického směru
 b) praktické psychoterapeutické dovednosti, metody a techniky
 c) publikační činnost v oboru
 d) vlastní sebezkušenost s rolí pacienta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
116. Co jsou to specifické účinné faktory psychoterapie?
 a) jsou to účinné faktory přítomné pouze u některých psychoterapeutických směrů
 b) jsou to účinné faktory působící obecnou somatickou změnu u pacienta
 c) jsou to účinné faktory přítomné téměř u všech psychoterapeutických směrů
 d) jsou to účinné faktory působící na straně psychoterapeuta
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
117. Na které stránky duševního života a projevů pacienta lze zaměřit psychoterapii?
 a) pouze na citovou a rozumovou stránku
 b) pouze na citovou, tělesnou a vztahovou stránku
 c) na rozumovou, citovou, akční, tělesnou a vztahovou stránku
 d) pouze na rozumovou, akční a tělesnou stránku
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
118. Které faktory řadíme mezi specifické účinné faktory ovlivňující na prvním místě rozumovou oblast pacienta?
 a) kognitivní korektivní zkušenost, informace, náhled
 b) interpersonální učení, nácvik
 c) emoční korektivní zkušenost, katarze, abreakce
 d) relaxace a sugesce
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
119. Které faktory řadíme mezi specifické účinné faktory ovlivňující na prvním místě citovou oblast pacienta?
 a) relaxace a sugesce
 b) interpersonální učení, nácvik
 c) kognitivní korektivní zkušenost, informace, náhled
 d) emoční korektivní zkušenost, katarze, abreakce
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
120. Které faktory řadíme mezi specifické účinné faktory ovlivňující na prvním místě tělesnou oblast pacienta?
 a) relaxace a sugesce
 b) emoční korektivní zkušenost, katarze, abreakce
 c) kognitivní korektivní zkušenost, informace, náhled
 d) interpersonální učení, nácvik
 e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

121. Které faktory řadíme mezi specifické účinné faktory ovlivňující na prvním místě akční oblast pacienta?
- kognitivní korektivní zkušenost, informace, náhled
 - relaxace a sugesce
 - interpersonální učení, nácvik
 - emoční korektivní zkušenost, katarze, abreakce
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
122. Které faktory řadíme mezi specifické účinné faktory ovlivňující na prvním místě vztahovou oblast pacienta?
- relaxace a sugesce
 - emoční korektivní zkušenost v sociální situaci
 - interpersonální učení, nácvik
 - kognitivní korektivní zkušenost, informace, náhled
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
123. Co nepatří mezi druhy náhledu v psychoterapii?
- motivační
 - genetický
 - korektivní
 - interpersonální
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
124. Co rozumíme interpersonálním náhledem?
- poznání příčin a mechanismů působících v mezilidských vztazích
 - poznání principů fungování psychoterapie
 - poznání důvodů svého současného jednání a prožívání
 - poznání dosud neuvědomovaných vlivů z dětství a minulosti
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
125. : Co rozumíme genetickým náhledem?
- poznání důvodů svého současného jednání a prožívání
 - poznání dosud neuvědomovaných vlivů z dětství a minulosti
 - poznání příčin a mechanismů působících v mezilidských vztazích
 - poznání principů fungování psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
126. : Co rozumíme motivačním náhledem?
- poznání příčin a mechanismů působících v mezilidských vztazích
 - poznání principů fungování psychoterapie
 - poznání důvodů svého současného jednání a prožívání
 - poznání dosud neuvědomovaných vlivů z dětství a minulosti
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
127. Co rozumíme emoční korektivní zkušeností?
- uvolnění potlačené či nevyjádřené emoce vázané na traumatickou vzpomínku
 - poznání a vědění, které odstraňuje sekundární úzkost z primárního onemocnění
 - opakované a nově zvládnuté znovuprožití obávaného vztahu či situace
 - porozumění emocím pomocí analytického rozboru jejich příčin
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
128. Co rozumíme kognitivní korektivní zkušeností?
- opakované a nově zvládnuté znovuprožití obávaného vztahu či situace
 - porozumění emocím pomocí analytického rozboru jejich příčin
 - uvolnění potlačené či nevyjádřené emoce vázané na traumatickou vzpomínku
 - poznání a vědění, které odstraňuje sekundární úzkost z primárního onemocnění
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
129. Co znamená abreakce?
- poznání a vědění, které odstraňuje sekundární úzkost z primárního onemocnění
 - uvolnění potlačené či nevyjádřené emoce vázané na traumatickou vzpomínku
 - porozumění emocím pomocí analytického rozboru jejich příčin
 - opakované a nově zvládnuté znovuprožití obávaného vztahu či situace
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

130. Který specifický faktor je účinný pro změnu v akční oblasti u fobických pacientů?
- averzivní podmiňování
 - emoční korektivní zkušenost
 - systematická desenzibilizace
 - kognitivní korektivní zkušenost
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
131. Co nepatří mezi účinné faktory skupinové psychoterapie?
- altruismus
 - skupinová koheze
 - biofeedback
 - nápodoba
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
132. Co nepatří mezi účinné faktory skupinové psychoterapie?
- získání informací od členů skupiny
 - biofeedback
 - interpersonální učení
 - emoční podpora
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
133. Při které formě psychoterapie dosáhne pacient nejčastěji interpersonálního náhledu?
- při kolektivní psychoterapii
 - výhradně při rodinné psychoterapii
 - při rodinné a skupinové psychoterapii
 - při individuální psychoterapii
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
134. Co nejméně přispívá k získání náhledu u pacienta v psychoterapii?
- konfrontace
 - rady a doporučení
 - empatické vysvětlení
 - interpretace psychoterapeuta
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
135. Co rozumíme biofeedbackem jako metodou ovlivnění tělesných funkcí pacienta?
- zpětná vazba poskytnutá členy skupinové psychoterapie
 - zpětnovazební nácvik ovlivnění fyziologických funkcí pacienta
 - zpětná vazba poskytnutá psychoterapeutem v individuální psychoterapii
 - porozumění mechanismům ovlivnění tělesných funkcí psychickými a naopak
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
136. Psychoterapie je dnes zpravidla považována za
- samostatný interdisciplinární obor
 - součást psychologie a psychiatrie
 - součást antropologie
 - součást neurofyziologie a neurochemie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
137. Psychoterapii vymezujeme jako působení psychologickými prostředky ve směru
- dosažení fyzické zdatnosti
 - spokojení se s „málem“
 - posílení racionalizačních a vytěšňovacích tendencí
 - nastolení duševní rovnováhy a zkvalitnění meziosobních vztahů
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
138. Psychologické prostředky užívané v rámci psychoterapie jsou
- tvořeny kombinací relaxace a farmakoterapie
 - prostředky komunikační a vztahové povahy
 - zejména rozhovor v kombinaci s biologickou psychoterapií
 - zejména psychologické postupy direktivní povahy
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

139. K výrazu psychoterapie má nejbliže sousloví
a) psychiatrická první pomoc
b) intervence v krizi
c) psychologická intervence
d) psychologická první pomoc
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
140. Teoretická východiska psychoterapie jsou zejména tvořena
a) psychologickými poznatky a zákonitostmi
b) psychopatologickými poznatky a fyziologickými zákonitostmi
c) poznatky a zákonitostmi neurověd
d) sociologickými poznatky a zákonitostmi
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
141. Mezi osobní komunikace znamená sdělování významů v interpersonálním kontextu. Vždy probíhá na úrovni
a) symetrické
b) verbální a neverbální
c) asymetrické
d) racionální
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
142. Psychologická péče a psychotherapeutický přístup k pacientovi a jeho rodině
a) znamenají totéž
b) částečně se překrývají
c) vůbec se nepřekrývají
d) vychází z antropologických poznatků
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
143. V rogersovské psychoterapii je zdůrazněna
a) dominance a odborná kompetence psychotherapeuta
b) behaviorální změna
c) optimalizace kognitivních funkcí
d) nedirektivita a empatie psychotherapeuta
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
144. Nejnižší věková hranice, kdy lze psychoterapii cíleně a individuálně indikovat jsou
a) 18 let
b) 3 roky
c) 6 let
d) 12 let
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
145. Nejvyšší věková hranice, kdy lze psychoterapii cíleně a individuálně indikovat je dána
a) ochotou a schopností kvalitní komunikace
b) sociálním zázemím pacienta
c) diagnózou – věk není relevantní
d) patologickou deteriorací mentálních funkcí (kognitivním deficitem)
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
146. Předmětem psychoterapie je lidské zdraví a jeho poruchy z pohledu
a) sociální psychologie a biologické psychiatrie
b) neurověd
c) možnosti jejich ovlivňování komunikační a vztahovou cestou
d) možnosti jejich ovlivňování prostředím
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
147. Široké (byť zatím nerealizované) uplatnění psychoterapie v praxi je zdůvodněno
a) biomedicínským paradigmatem medicíny
b) bioekopsychosociálním paradigmatem medicíny
c) poptávkou pacientů po tomto způsobu léčby
d) postojem zdravotních pojišťoven
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

148. Psychoterapie je metodou první volby u
a) úzkostných poruch a toxikomanií
b) kardiovaskulárních poruch (např. angina pectoris)
c) dětí trpících primární enurézou
d) demencí
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
149. Střednědobá psychoterapie se odehrává v časovém rozmezí
a) 1-3 měsíců (zhruba do 15 setkání)
b) 3-6 měsíců (zhruba do 50 setkání)
c) 6-9 měsíců (zhruba do 100 setkání)
d) 9-12 měsíců (zhruba do 150 setkání)
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
150. Psychická ambivalence se projevuje tím, že po něčem
a) především toužím a chci toho dosáhnout
b) současně toužím a mám odpor
c) především netoužím a nechci toho dosáhnout
d) současně netoužím, ale vím, že „musím“
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
151. Malá společenská skupina sestává z osob, které
a) se velmi dobře navzájem znají
b) zastávají zcela shodné názory
c) zastávají zcela rozdílné názory
d) se spolu jen málo znají
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
152. V psychoanalýze se klade důraz na
a) behaviorální charakteristiky jedince
b) sociální zázemí jedince
c) přímé a direktivní ovlivňování jedince
d) nevědomé psychické procesy
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
153. Současné vědecké poznání vede k závěru, že psychosociální činitele (např. inkongruence, frustrace, závažné životní události) působí na vznik a průběh poruch zdraví
a) spíše specificky jako kauzální faktor
b) spíše nespecificky jako protektivní nebo naopak rizikový faktor
c) jako velká neznámá
d) v souvislosti s jejich reálným dopadem na život člověka
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
154. Dvojná vazba (double bind) znamená, že
a) po sobě následují dvě významná sdělení
b) se jedná o současný pozitivní vztah ke dvěma osobám
c) jedno sdělení obsahuje dvě navzájem odporující významy
d) se jedná o současný negativní vztah ke dvěma osobám
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
155. Dlouhodobá akceptace (přijetí a respektování) druhého člověka přispívá k jeho
a) psychické stabilitě a osobnostnímu rozvoji
b) projevům agresivity a vůbec hostilnímu jednání
c) nežádoucím nárůstu sebevědomí
d) psychické labilitě a regresi
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí
156. Psychoterapie se uplatňuje pouze v
a) onkologii
b) psychiatrii
c) neurologii
d) ftizeologii
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

157. Psychoterapeutické myšlení v dějinách člověka lze sledovat od samého počátku kultury, neboť
- agresivita a boj o přežití k člověku patří
 - vnitřní konflikty a úzkost k člověku patří
 - jsme bytostmi, které chtějí mít vždy pravdu
 - smysl života není pro člověka důležitý
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
158. Psychoterapie se profiluje jako samostatný obor
- na přelomu 19. a 20. století
 - posledních zhruba 50 let
 - posledních zhruba 10 let
 - psychoterapie není samostatný obor
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
159. Psychoterapii jako léčení psychologickým působením, majícím své zákonitosti, jako první vymezil
- S. Freud (1856-1939)
 - A. Janet (1859-1947)
 - A. Adler (1870-1937)
 - C.G. Jung (1875-1963)
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
160. Zakladatelem hlubinné psychologie a psychologie nevědomí je
- I.P. Pavlov (1849-1936)
 - S. Freud (1856-1939)
 - C.R. Rogers (1902-1987)
 - V.E. Frankl (1905-1997)
 - Neplatí žádná z uvedených odpovědí
161. Spontánní remisi nejvíce odpovídá
- spontánní úzdrava
 - spontánní zhoršení stavu
 - zlepšení zdravotního stavu díky léčbě
 - zhoršení zdravotního stavu díky léčbě
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
162. Spontánní remise byla nejvíce zkoumána u
- pacientů s poruchou osobnosti
 - somatofornních poruch zdraví
 - pacientů označovaných tradičně jako neurotici
 - pacientů trpících posttraumatickou stresovou poruchou
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
163. Do směru humanistické psychoterapie zařazujeme
- rogersovský přístup
 - individuální psychologii A. Adlera
 - analytickou psychologii C.G. Junga
 - psychofyziologické postupy
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
164. Do směru hlubinné psychologie zařazujeme
- psychoanalýzu
 - sugestivní postupy
 - behaviorální psychoterapii
 - transpersonální psychoterapii
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
165. Do směru behaviorální psychoterapie zařazujeme
- logoterapii a existenciální analýzu
 - rogersovský přístup
 - psychoanalýzu
 - kognitivně behaviorální přístup
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

166. Biofeedback patří mezi
- transpersonální psychoterapii
 - humanistickou psychoterapii
 - sugestivní a hypnoterapeutický přístup
 - relaxační a psychofyziologické postupy
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
167. Generický model psychoterapie a tzv. Graweho kostku řadíme mezi
- behaviorální modely psychoterapie
 - obecné modely psychoterapie
 - eklektické modely psychoterapie
 - systemické modely psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
168. S rovnici psychoterapeutického procesu se setkáme v
- hlubinné psychoterapii
 - rámci psychofyziologických přístupů
 - obecném modelu psychoterapie
 - humanistické psychoterapii
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
169. Obecný model psychoterapie vytváří teoretický rámec zachycující to, co je přítomno u různých psychoterapeutických přístupů. Předchozí výrok platí
- jen v případě behaviorální psychoterapie
 - jen v případě hlubinné psychoterapie
 - jen v případě zjišťování účinných faktorů léčby
 - zcela, neboť se jedná o obecný model
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
170. U eklektického přístupu jsou psychoterapeutické prostředky (metody) užívány
- diferencovaně – dle problematiky pacienta
 - nesystematicky - náhodně
 - bez ohledu na somatický stav pacienta
 - bez ohledu na psychický stav pacienta
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
171. Nejstarší psychoterapeutické prostředky (metody) jsou
- biofeedback
 - rozhovor, hypnóza a výklad snů
 - psychogymnastika, imaginace a arteterapie
 - relaxace, expozice in vitro a hra
 - Neplatí žádná z uvedených odpovědí
172. Podmínkou navozování změny psychologickými prostředky je
- schopnost učení organismu
 - plně rozvinutá lidská psychika
 - dobrý tělesný stav
 - psychická nezralost jedince
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
173. Experimentální psychologie a teorie učení tvoří hlavní teoretická východiska u
- hlubinné psychoterapie
 - transpersonální psychoterapie
 - behaviorální psychoterapie
 - eklektické psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

174. Integrativní myšlení v psychoterapii vede k syntéze a spojování různých přístupů „pod jednu střechu“. Předchozímu postupu předchází
- výzkum účinnosti hypnózy a psychofyziologických postupů
 - výzkum kritických a závažných životních situací
 - supervize
 - teoretická analýza různých přístupů a zjišťování jejich diferencovaného působení
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
175. Základní vztahová nabídka znamená, že psychoterapeut pacienta (případně i jeho nejbližší) akceptuje, sám je autentický a projevuje se ve vysoké míře empaticky. Tyto charakteristiky jsou vhodné (a vysoce účinné) bez ohledu na zastávaný psychotherapeutický směr. Svůj původ mají v
- psychoanalytické psychoterapii
 - kognitivně behaviorální psychoterapii
 - rogersovské psychoterapii
 - hypnotickém přístupu
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
176. Autory integrované psychoterapie jsou
- manželé Knoblochovi
 - A. Adler a C.G. Jung
 - P. Janet a S. Freud
 - manželé Blanckovi
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
177. Psychoanalytická psychoterapie je totéž, co
- psychoanalýza
 - analytická psychologie C.G. Junga
 - individuální psychologie A. Adlera
 - transakční analýza E. Berna
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
178. Teorie
- je vnitřně nerozporný a logický systém obecně platných poznatků vyjádřených větami
 - umožňuje realizaci pilotního výzkumu, musí mu vždy předcházet
 - umožňuje popis, vyvozování, vysvětlení a výklad, predikci a případně ovlivňování určité skutečnosti
 - vyjadřuje předpokládanou a opakující se souvislost mezi dvěma či více hypotézami
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
179. Proměnné :
- jsou veličiny (kvantitativně vyjádřené vlastnosti určité skutečnosti) nabývající různých hodnot
 - můžeme dělit na nezávisle proměnné, závisle proměnné a intervenující proměnné
 - můžeme je dělit na hodnoty a nezávisle proměnné
 - můžeme definovat operacionálně
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
180. Vědecký výzkum je předem plánovaný postup, kterým
- systematicky popisujeme určitou skutečnost
 - statisticky ověřujeme platnost nevědecké teorie
 - kriticky zkoumáme hypotézy o předpokládaných vztazích mezi empirickými jevy
 - potvrzujeme nebo vyvrácíme neprokazatelné jevy
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
181. Intervenující proměnná je předpokládaná veličina, která
- je součástí výzkumného plánu
 - je pod přímou kontrolou výzkumníka
 - působí vždy soustavně (pravidelně, stále)
 - zárukou vysoké reliability a validity výzkumu
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

182. Při operacionálním definování proměnné:
- určíme proměnnou uvedením nadřazeného (obecnějšího) pojmu a vyjádřením rozdílu (odlišnosti) mezi pojmem nadřazeným a definovaným
 - popíšeme proměnnou činnostmi, jež provádíme při jejím měření
 - hledáme vztah mezi intervenující a nezávisle proměnnou
 - ověřujeme závisle proměnné
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
183. Validita
- vyjadřuje míru spolehlivosti, stability a přesnosti výzkumného postupu
 - je v případě kvalitativní výzkumné strategie často zvyšována triangulací
 - vyjadřuje fakt, že skutečně zjišťujeme výzkumem to, co zjišťovat chceme
 - je v případě kvalitativní výzkumné strategie často snižována triangulací
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
184. Mezi základní kroky výzkumného projektu patří
- formulace základních otázek a stanovení cílů výzkumu
 - provedení předvýzkumu
 - vpracování dat postupy matematické statistiky
 - empirický nábor dat
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
185. Reliabilita
- je jiným vyjádřením pro spolehlivost, stabilitu a přesnost výzkumného postupu
 - je závisle proměnná na validitě
 - vyjadřuje pravděpodobnost s jakou dojdeme při opakování výzkumu a dodržení všech podmínek původního výzkumu ke stejným či obdobným výsledkům
 - vyjadřuje fakt, že skutečně zjišťujeme výzkumem to, co zjišťovat chceme
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
186. Metaanalýza
- se řadí mezi sekundární analýzy
 - porovnává účinnost jednotlivých výzkumů prostým rozdělením podle toho, zda jsou jejich výsledky významně pozitivní, významně negativní nebo nevýznamné
 - je kvantitativní postup umožňující shrnout a porovnat vzájemně nezávislé výzkumy v určité oblasti
 - byla rozpracována M. L. Smithovou, G. W. Glassem, T. I. Millerem
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
187. Z metaanalýzy týmu K.Graweho provedené na Institutu psychologie univerzity v Bernu (1994) vyplývá, že:
- psychoterapie je prokazatelně účinnější než placebo psychoterapie či žádná psychoterapie
 - různé psychotherapeutické postupy vedou k podobným změnám ve svém rozsahu i ve své kvalitě, diferencovaná indikace proto není nutná
 - pozitivní efekt relaxačních, meditačních technik a hypnotherapie nebyl potvrzen ani v užších indikačních oblastech
 - jako signifikantně účinná se ukázala být kognitivně behaviorální, rogersovská a psychoanalytická krátko- a střednědobá psychoterapie
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
188. Indikace v psychoterapii
- znamená zařazení konkrétního pacienta do určitého psychotherapeutického programu
 - kombinací psychoterapie a socioterapie
 - je nesmírně důležitá pro celý průběh a výsledek léčby
 - ovlivňuje průběh a výsledek léčby jen minimálně
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

189. Kvantitativní výzkumné strategie můžeme rozdělit :
- podle typu zkoumaných vztahů na extenzivní, intenzivní a multivariační
 - podle časového úseku, kterým se výzkum zabývá na retrospektivní, prospektivní případně zaměřené na aktuální dění
 - podle počtu zkoumaných osob a sledovaných znaků na deskriptivní, korelační, experimentální a kvaziexperimentální.
 - na amplifikující a redukcující
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
190. K charakteristikám kvalitativní výzkumné strategie patří:
- induktivní typ myšlení
 - střídmé užívání matematicko –statistických postupů
 - explorativní –deskriptivní postupy
 - že, výzkumník bývá součástí projektu
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
191. Pro kvantitativní výzkumnou strategii je typické že:
- pochází z celostní a fenomenologické tradice
 - výzkumník stojí mimo projekt
 - jsou hojně užívány matematickou –statistické postupy
 - styl myšlení je převážně deduktivní
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
192. Kontrolní srovnávanou skupinu tvoří ve výzkumu lidé
- vystavení působení nezávisle proměnných, jejichž vliv sledujeme ve vztahu k závisle proměnným
 - nevystavení působení nezávisle proměnných, jejichž vliv sledujeme ve vztahu k závisle proměnným
 - v praxi např. užívající placebo či čekající na zařazení do léčby
 - v praxi např. méně spolupracující, osobnostně uzavření, nevyžadující okamžitou léčbu
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
193. Deskriptivní výzkumná strategie
- je používána při zkoumání jasně ohraničených a definovaných proměnných, zkoumá kauzální vztahy mezi nimi
 - se zabývá popisem a klasifikací empirických daností
 - je typická pro extenzivní výzkum
 - má explorativní charakter
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
194. V případě užití extenzivní výzkumné strategie
- sledujeme méně znaků u velkého počtu osob
 - sledujeme u vybrané skupiny osob závisle a nezávisle proměnné
 - sledujeme jednotlivé případy pomocí deskripce, korelační či kvaziexperimentální strategie
 - snažíme se dosáhnout co největší kontroly týkající se vstupních dat
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
195. Korelační výzkumná strategie
- se zabývá popisem a klasifikací empirických daností
 - je založena na srovnávání a vztahové analýze dat
 - umožňuje objevovat příčinné, kauzální souvislosti mezi proměnnými, např. která intervence psychoterapeuta zvyšuje vhléd pacienta
 - vyžaduje dodatečnou úpravu výzkumných dat
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
196. V případě neurotických potíží se na efektu psychoterapie podílejí orientačně tyto zdroje:
- 30% spontánní remise a 70% obecné faktory, zejména vztah mezi pacientem a psychoterapeutem
 - 40% spontánní remise, 20% obecné faktory, zejména vztah mezi pacientem a psychoterapeutem, 40% placebo efekt
 - 20%spontánní remise, 10% obecné faktory, zejména vztah mezi pacientem a psychoterapeutem, 65% specifické faktory (použité metody a techniky) a 5% placebo efekt
 - 40% spontánní remise, 30% obecné faktory, zejména vztah mezi pacientem a psychoterapeutem, 15% specifické faktory (použité metody a techniky) a 15% placebo efekt
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

197. Ve svých intervencích se systemická rodinná psychoterapie orientuje na:
- minulost
 - budoucnost
 - minulé životy
 - perinatální období
 - současnost
198. Za základní podmínku životního prostředí člověka považuje systemická rodinná psychoterapie:
- salutogenezi
 - sociální vztahy
 - uvědomění si svého já
 - introspekci
 - deflekcí
199. Nejbližší jiný výraz/jiné výrazy pro pojem „individuace“ by z hlediska systemické rodinné psychoterapie byl/y výraz/y:
- egoismus
 - výraznost
 - soběstačnost
 - autonomie
 - jedinečnost
200. Pojem „systemický“ (systemická rodinná psychoterapie) nejspíše znamená:
- jde o systém různě vybudovaných intervencí
 - jde o systém, jaký pro práci s klientem volím
 - jde o systém, který nějak funguje
 - jde o systémová řešení daného problému
 - jde o to, že problém musí být zpracováván systematicky (krok za krokem)
201. Nejvíce se systemická rodinná psychoterapie opírá o:
- sourozenecké konstelaci
 - vlivy genetické
 - cirkulární kauzalitu
 - celostní pojetí člověka
 - lineární kauzalitu
202. Paradigma systemické rodinné psychoterapie je nejspíše:
- existenciální
 - tvarové
 - vztahové
 - procesuální
 - individuální
203. Nejčastější psychoterapií v systemické rodinné psychoterapii je psychoterapie:
- skupinová
 - individuální
 - párová
 - rodinná
 - komunitní
204. Výrok/y, který podle systemické rodinné psychoterapii nejspíše patří do pojetí příčin psychických onemocnění by nejspíše byl/ byly:
- příčinou onemocnění matek je jejich vyčerpání při péči o rodinu
 - onemocní nejslabší a nejméně zralý člen rodiny
 - rodina má různé subsystémy a ty nemají pevné hranice
 - základem onemocnění dětí je příliš benevolentní výchova
 - dítě onemocní, když není milováno
205. Pojem dysfunkční komunikace označujeme nejčastěji tu, kterou označujeme jako:
- „double blind“
 - „double bind“
 - „double click“
 - „fuzzy“
 - „dizzy“

206. Tzv. „double bind“ znamená:
- dvojitě slepý
 - viděný dvakrát
 - dvojvazebný
 - dvojnásobný
 - ve dvou krocích
207. Cílem systemické rodinné psychoterapie je:
- naučit jednotlivé členy rodiny spolu správně mluvit
 - vyřešit rodinný problém
 - posílit pozice jednotlivých členů rodiny
 - změnit nefunkční komunikační vzorce
 - naučit rodiče mít také úctu k dětem
208. Pojem „double bind“ byl rozpracován v teorii vzniku poruch z okruhu:
- neuróz
 - příjmu potravy
 - nálad
 - psychóz
 - závislostí
209. Pojem genogram patří nejspíše do psychoterapeutických směrů, které se zabývají:
- Vlivem rodinných konstelací na vývoj jedince
 - Smyslem života
 - Zkoumáním pozorovatelných jevů a jejich uvědomováním
 - Vlivem učení na chování
 - Biologickými determinantami dynamiky osobnosti
210. Pojem „genogram“ je jiné označení pro:
- popis genetických vlivů na vývoj jedince
 - popis souboru genetických informací organismu
 - popis genu nesoucího informaci o dědičném onemocnění (např. M.Down)
 - popis souboru genetických informací v rámci populace
 - rodokmen
211. Pojem „kruhová otázka“ označuje v systemické rodinné psychoterapii:
- to, když se opakovaně ptáme na jednu věc znova a znova
 - to, když se k určitému tématu stále v průběhu psychoterapeutické hodiny vracíme
 - člen rodiny je dotazován na vztahy mezi dalšími členy rodiny
 - otázka v níž je změněn slovosled
 - otázka, kdy se na totéž ptáme jinými slovy
212. Který/é výrok/y je podle vás nejméně pravdivý/é: „Hypotetické otázky mají...“
- podnítit klientovu fantazii o jeho budoucnosti
 - pomoci klientovi vystoupit ze zaběhaných myšlenkových vzorců
 - podnítit psychoterapeuta fantazii ohledně příčin klientových potíží
 - pomoci psychoterapeutovi vystoupit ze zaběhaných myšlenkových vzorců
 - pomoci rodině podnítit fantazii o možnostech jejich jednotlivých členů
213. Zázračná otázka používaná v systemické psychoterapii se ptá na:
- to, co psychoterapeut vůbec nečeká
 - klientovy představy o tom, co všechno by se ještě mohlo stát
 - klientovy představy o zázracích, které by se musely stát, aby se současná situace zlepšila
 - neptá se na nic, ale jde o intuitivní nápad psychoterapeuta, který otevírá psychoterapii další možnosti
 - to, co by se stalo/změnilo, kdyby byl problém vyřešen
214. Pojem „pozitivní konotace“ používaný v systemické psychoterapii popisuje:
- hledání vazeb, které jsou v rodinném systému užitečné
 - ochotu rodiny ke změně
 - zisky, které klient symptomem získává
 - přisouzení symptomu pozitivní hodnocení
 - převyprávění problému rodině tak, jak jej vidí psychoterapeut

215. Paradox jako vědomá intervence se záměrně užívá v psychoterapeutických školách:
- logoterapie
 - behaviorální psychoterapie
 - psychoanalýza
 - systemická rodinná psychoterapie
 - transakční analýza
216. Který výrok se do systemického uvažování nejspíš nehodí:
- člověk je souhrnem naučeného chování
 - člověk je determinován biologickými vlivy
 - hlavní hnací silou vývoje je tendence k seberealizaci
 - základní lidskou potřebou je potřeba podnětů
 - člověk se vyvíjí ve vztazích
217. Expoziční psychoterapie je velmi účinná v léčbě:
- schizofrenie
 - arachnofobie
 - agorafobie
 - poruch osobnosti
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
218. U pacienta s extrémním strachem jezdit městskou hromadnou dopravou by 8 hodin strávených v metru jízdami z konečné na konečnou všemi linkami představovalo:
- učení nápodobou
 - relaxaci
 - flooding neboli zaplavení
 - jeden ze způsobů expozice in vivo
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
219. Expoziční psychoterapii rozumíme:
- vyhnout se podnětům, které v pacientovi vzbuzují nadměrný strach - fobie
 - náhodné vystavení pacienta podnětům, ze kterých má fobii
 - plánované a se souhlasem uskutečněné vystavení pacienta podnětům, ze kterých má fobii
 - léčbu volby u jednoduchých fobií
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
220. Do expoziční psychoterapie patří:
- flooding neboli zaplavení
 - expozice in vivo
 - expozice ve fantazii
 - relaxace
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
221. Flooding neboli zaplavení je:
- vyhnout se podnětům vyvolávajícím fobii
 - vystavení se podnětům vyvolávajícím co největší strach - fobii po co nejdelší dobu
 - expozice ve fantazii
 - extrémní typ expozice in vivo
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
222. Podle teorie operantního podmiňování:
- chování, které je nějak odměněno, se bude vyskytovat častěji
 - odměna nemá vliv na frekvenci odměněného chování v budoucnosti
 - důsledky určitého chování ovlivňují pravděpodobnost jeho výskytu v budoucnosti
 - trest za určité chování jeho frekvenci výskytu v budoucnosti snižuje
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
223. Kdo je autorem teorie operantního podmiňování?
- Bandura A.
 - Freud S.
 - Pavlov I. P.
 - Skinner B. F.
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí

224. Mezi typy operantního podmiňování patří:
- pozitivní zpevnování
 - vytvoření podmíněných reflexů
 - učení nápodobou
 - negativní zpevnování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
225. Student přichází opakovaně pozdě na přednášky, nikdo si toho nevšimá. Postupně chodí na přednášky pozdě čím dál častěji. Podle teorie operantního podmiňování došlo k:
- pozitivnímu zpevnění
 - negativnímu zpevnění
 - pozitivnímu oslabení
 - negativnímu oslabení chování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
226. Nesmělý mladík se v tanečních několikrát odhodlal vyzvat k tanci moc hezkou černovlásku. Vždy se na něho usmála a při tanci si s ním příjemně povídala. V pokračovacích tanečních si ji mladík k tanci vyhledává čím dál častěji. Podle teorie operantního podmiňování došlo k:
- zamilování mladíka
 - reflexnímu chování
 - pozitivnímu zpevnění chování
 - negativnímu zpevnění chování
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
227. Kognitivní techniky se zaměřují nejprve na:
- emoce pacienta
 - tělesné prožívání
 - bludy
 - myšlenky a přesvědčení pacienta
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
228. Mezi kognitivní techniky patří:
- sokratovský dialog
 - práce s automatickými negativními myšlenkami
 - psychodrama
 - práce se sny
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
229. Kdo je zakladatelem kognitivní psychoterapie?
- Jung C. G.
 - Skinner B. F.
 - Beck A.
 - Bandura A.
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
230. Sokratovský dialog je:
- interpretace pacientových problémů
 - kladení otázek takovým způsobem, aby si pacient svými odpověďmi zpochybnil sám své mylné přesvědčení
 - jedna z kognitivních technik
 - analýza pacientova životopisu
 - neplatí žádná z uvedených odpovědí
231. Mezi prostředky psychoterapie nepatří:
- skupinová psychoterapie
 - individuální psychoterapie
 - rozhovor
 - rodinná psychoterapie
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
232. Mezi prostředky psychoterapie patří:
- psychoanalýza
 - skupinová psychoterapie
 - individuální psychoterapie
 - hospitalizace
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
233. Rozhovor:
- patří mezi prostředky psychoterapie
 - používá pouze verbální psychoterapie
 - nepatří mezi prostředky psychoterapie
 - zahrnuje mlčení
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
234. Součástí vedení psychotherapeutického rozhovoru jsou:
- kladení otázek
 - mlčení
 - interpretace
 - kontaminace
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
235. Mezi součásti vedení psychotherapeutického rozhovoru nepatří:
- techniky udržování očního kontaktu
 - uspořádání situace v psychoterapii
 - negativní nácvik
 - konfrontace
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
236. Imaginaci v rámci psychoterapie:
- nepoužíváme
 - dělíme na záměrnou a spontánní
 - může doplnit amplifikace
 - bývá spojena s hypnotickými postupy
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
237. Mezi formy učení používané v psychoterapii řadíme:
- modelování
 - averzivní podmiňování
 - přesycení
 - protipřenos
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
238. V psychoterapii se v současnosti opouští tato forma učení:
- negativní nácvik
 - averzivní podmiňování
 - hraní rolí
 - kladné zpevnování
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
239. Biofeedback patří mezi:
- způsoby vedení rozhovoru
 - formy psychoterapie
 - metody založené na souvislosti mezi psychickými a fyziologickými ději
 - sugestivní postupy
 - neplatí ani jedna z uvedených možností
240. Mezi relaxační postupy řadíme:
- biofeedback
 - spontánní imaginaci
 - autogenní trénink
 - progresivní svalové uvolnění
 - neplatí ani jedna z uvedených možností

241. Relaxovaného stavu užívají tyto postupy:
 a) katalymní prožívání obrazů
 b) modelování
 c) systematická desenzibilizace
 d) konfrontace
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
242. Posthypnotické sugesce:
 a) jsou sugesce používané po skončení hypnotického transu
 b) používáme na práci s hypnotickým stavem
 c) používáme k vyvolání regrese
 d) zadáváme před navozením hypnotického stavu a jejich účinek nastává po navození tohoto stavu
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
243. Léčba v hypnóze se děje:
 a) prostřednictvím relaxace
 b) prostřednictvím sugescí
 c) prostřednictvím spontánní imaginace
 d) prostřednictvím metafor
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
244. Mezi postupy zaměřené na tělo můžeme řadit:
 a) arteterapii
 b) relaxace
 c) práci s dechem
 d) uspořádání situace v psychoterapii
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
245. Mezi expresivní postupy řadíme:
 a) psychodrama
 b) arteterapii
 c) amplifikaci
 d) katalymní prožívání obrazů
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
246. U dětí kojeneckého věku používáme v psychoterapii:
 a) cílenou činnost
 b) hru
 c) psychogymnastiku
 d) práci se svalovým napětím
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
247. Cílený rozvoj narušených funkcí je postup:
 a) který řadíme mezi rogersovskou psychoterapii
 b) používaný v léčbě transpersonální psychoterapie
 c) řazený mezi formy psychoterapie
 d) používaný v léčbě malých dětí (kojenců)
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
248. Cílená činnost se používá:
 a) u dětí kojeneckého věku
 b) u dětí předškolního věku
 c) u dětí ve věku 9 až 13 let
 d) u dětí nepoužíváme
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
249. Mezi prostředky psychoterapie řadíme:
 a) imaginaci
 b) expresivní postupy
 c) učení
 d) rozhovor
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností

250. Vyjadřování podpory řadíme:
 a) mezi expresivní postupy
 b) mezi formy učení
 c) mezi postupy cíleného rozvoje narušených funkcí
 d) mezi techniky vedení rozhovoru
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
251. Práce s dysfunkčními jádrovými přesvědčeními, schémata:
 a) je vhodná při léčbě poruch osobnosti
 b) je časově náročná
 c) používá se v psychoanalýze
 d) používá se v kognitivní psychoterapii
 e) neplatí ani jedna z uvedených možností
252. Sugestibilita
 a) je termín označující míru ovlivnitelnosti sugescemi
 b) je často vyšší u jedinců s nižší inteligencí
 c) souvisí s hmotností jedince
 d) je ovlivněna stavem jedince (například nejistota ji může zvyšovat)
 e) neplatí žádná z uvedených možností
253. Sugesce
 a) je záměrné a cílené zesílení tělesného projevu
 b) používáme na práci s hypnotickým stavem (k navození, prohloubení, ukončení hypnotického stavu)
 c) používáme psychotherapeuticky a dělíme je pak na obecné a specifické
 d) jsou tvrzení, které si pacient kriticky ověřuje
 e) neplatí žádná z uvedených možností
254. Vlastní léčba v hypnóze se děje:
 a) pouze prostřednictvím sugescí
 b) pouze prostřednictvím metafor
 c) prostřednictvím sugescí, metafor a za pomoci regrese, tedy jakéhosi „návratu v čase“
 d) uvědoměním si rozporu mezi verbálním a neverbálním projevem pacienta
 e) neplatí žádná z uvedených možností
255. Hypnózou se intenzivně zabývali:
 a) Bernheim H. a Charcot M.
 b) Mindel A.
 c) Moreno J. L.
 d) Winnicott D. W.
 e) neplatí žádná z uvedených možností
256. Hypnotický trans
 a) je stav navozený pomocí sugescí
 b) můžeme vyvolat pomocí biofeedbacku
 c) je způsoben disociací vědomí
 d) má podobu ano-ne, tzn. že buď je plně přítomen či plně nepřítomen u daného jedince
 e) neplatí žádná z uvedených možností
257. Vztahy člověka můžeme rozlišit na:
 a) osobní a neosobní
 b) jednostranné a meziosobní
 c) jednoznačné a ambivalentní
 d) zralé a nezralé
 e) neplatí žádná z uvedených možností
258. Odpověď úsměvem:
 a) se objevuje kolem 3. měsíce života dítěte
 b) dítě jí reaguje na tvarový celek sestávající z očí, nosu a čela
 c) dítě jí může reagovat i na masku místo obličeje
 d) dítě jí reaguje především na statické podněty
 e) neplatí žádná z uvedených možností

259. Odpověď úsměvem je termín, který zavedl(a):
a) Freud S.
b) Spitz R.
c) Perls F.
d) Mahlerová M.
e) neplatí žádná z uvedených možností
260. Diferenciační subfáze separace-individuace:
a) probíhá v období cca 5.-9. měsíce
b) její začátek se kryje s objevením 2. organizátora psychiky dle Spitze
c) byla určena M. Mahlerovou
d) předchází symbiotické fázi
e) neplatí žádná z uvedených možností
261. Znovusbližovací subfáze:
a) předchází praktikující subfázi
b) probíhá v období cca 5.-9. měsíce
c) je známkou defektního vývoje
d) nastupuje ve 24 měsících
e) neplatí žádná z uvedených možností
262. V období kolem osmého měsíce věku:
a) je jedinec v diferenciační subfázi separace-individuace
b) se objevuje druhý Spitzův organizátor psychiky
c) se objevuje normální, vývojová úzkostná reakce
d) jedinec již prošel symbiotickou fází
e) neplatí žádná z uvedených možností
263. Přenos je termín z oblasti:
a) transakční analýzy
b) kognitivně behaviorální psychoterapie
c) psychoterapie zaměřené na klienta
d) celostní psychoterapie
e) neplatí žádná z uvedených možností
264. Přenos vyjadřuje myšlenku:
a) že naše vztahy jsou poznamenány zkušeností z našich předchozích vztahů
b) že na druhé přenášíme své názory
c) že se psychoterapeut musí umět přenést přes negativní projevy pacienta
d) že psychoterapeut přenáší své životní zkušenosti na pacienta
e) neplatí žádná z uvedených možností
265. Empatie psychoterapeutovi umožňuje:
a) držet si odstup od pacienta
b) identifikovat se s pacientem
c) konkordantní identifikaci
d) komplementární identifikaci
e) neplatí žádná z uvedených možností
266. Bezpečí v psychoterapeutickém vztahu závisí:
a) na formě psychoterapie
b) na použitých prostředcích psychoterapie
c) na teorii psychoterapeuta
d) sympatiích psychoterapeuta
e) neplatí žádná z uvedených možností
267. Bezpečí v psychoterapeutickém vztahu závisí:
a) na přítomnosti pacientova pocitu základní důvěry
b) na sympatiích psychoterapeuta
c) na poskytování opory psychoterapeutem
d) na formě psychoterapie
e) neplatí žádná z uvedených možností

268. S nevztazností k druhým lidem se setkáváme:
a) u poruch osobnosti
b) u neurotických poruch
c) u poruch intelektu
d) u konverzních poruch
e) neplatí žádná z uvedených možností
269. S nevztazností k druhým lidem se setkáváme:
a) u poruch osobnosti
b) u schizofrenních poruch
c) u konverzních poruch
d) u poruch intelektu
e) neplatí žádná z uvedených možností
270. Substituční vztahy:
a) jsou známkou lékových závislostí
b) jsou známkou potřeby opravit defekt v osobnostní výbavě
c) jsou známkou vyšší inteligence
d) jsou známkou nižší inteligence
e) neplatí žádná z uvedených možností
271. To, jaké vztahy se vyvinou v psychoterapeutické skupině je dáno:
a) osobností psychoterapeuta
b) způsobem vedení skupiny
c) počtem psychoterapeutů ve skupině
d) tématickým zaměřením skupiny
e) neplatí žádná z uvedených možností
272. To, jaké vztahy se vyvinou v psychoterapeutické skupině je dáno:
a) způsobem vedení skupiny
b) výběrem členů skupiny
c) tím, zda skupinu vede jeden nebo dva psychoterapeuti
d) osobností psychoterapeuta
e) neplatí žádná z uvedených možností
273. Do forem psychoterapie patří:
a) na psychoterapie systému
b) na psychoterapie specifických poruch
c) na psychoterapie jedince
d) na psychoterapie nespecifické
e) neplatí žádná z uvedených možností
274. Formy psychoterapie jedince mohou mít podobu:
a) individuální psychoterapie
b) skupinové psychoterapie
c) psychoterapie v rámci léčebného společenství
d) neuropsychoterapie
e) neplatí žádná z uvedených možností
275. Formy psychoterapie dělíme z hlediska:
a) objektu psychoterapie
b) prostředí, ve kterém psychoterapie probíhá
c) pohlaví pacienta
d) typu duševní poruchy
e) neplatí žádná z uvedených možností
276. Z hlediska prostředí psychoterapie rozlišujeme:
a) ambulantní psychoterapii
b) psychoterapii při hospitalizaci
c) psychoterapii na běžném psychiatrickém oddělení
d) psychoterapii na psychoterapeutickém oddělení
e) neplatí žádná z uvedených možností

277. Z hlediska prostředí psychoterapie rozlišujeme:

- a) psychoterapii v rámci denního stacionáře
- b) ambulantní psychoterapii
- c) skupinovou psychoterapii
- d) psychoterapii na psychoterapeutickém oddělení
- e) neplatí žádná z uvedených možností

278. Individuální psychoterapie:

- a) může mít podobu skupinové psychoterapie
- b) je forma psychoterapie, kdy jsou přítomni zpravidla jen psychoterapeut a pacient
- c) probíhá vždy ambulantně
- d) může být prováděna jen při hospitalizaci
- e) neplatí žádná z uvedených možností

279. Pojem skupinová psychoterapie shrnuje:

- a) psychoterapii ve skupině
- b) psychoterapii skupiny
- c) individuální psychoterapii
- d) ergoterapii
- e) neplatí žádná z uvedených možností

280. Terapeutické skupiny dělíme na:

- a) otevřené
- b) uzavřené
- c) výzkumné
- d) ohniskové
- e) neplatí žádná z uvedených možností

281. Komunita je způsob vedení:

- a) skupinové psychoterapie
- b) individuální psychoterapie
- c) rodinné psychoterapie
- d) psychoanalytické psychoterapie
- e) neplatí žádná z uvedených možností

282. Komunita je:

- a) jednou z forem organizace léčebného společenství
- b) organizovaná sociální struktura
- c) bývá zaměřena na setkávání pacientů a personálu
- d) zabývá se interpersonálními vztahy
- e) neplatí žádná z uvedených možností

283. Rodinná psychoterapie:

- a) je jednou z forem psychoterapie systému
- b) používá často sugestivních postupů
- c) se snaží nezatahovat do psychoterapie dětí
- d) usiluje o systémové změny
- e) neplatí žádná z uvedených možností

284. Rodinná psychoterapie pracuje s konceptem:

- a) identifikovaného pacienta
- b) individuálního pacienta
- c) indexového pacienta
- d) ideálního pacienta
- e) neplatí žádná z uvedených možností

285. Rodinná psychoterapie mívá podobu:

- a) společné rodinné psychoterapie
- b) individuální psychoterapie
- c) součinné rodinné psychoterapie
- d) paralelní rodinné psychoterapie
- e) neplatí žádná z uvedených možností

286. Termín skupinová dynamika v psychoterapii označuje:

- a) rozvoj patologie ve skupině
- b) způsob zvládnání patologie ve skupině
- c) vývoj skupiny k optimalizaci vztahů
- d) pouze rozvoj patologie ve skupině
- e) neplatí žádná z uvedených možností

287. Skupiny můžeme podle obsahu dělit na:

- a) jednopohlavní
- b) tématické
- c) interakční
- d) bibliografické
- e) neplatí žádná z uvedených možností

288. Terapeutické skupiny:

- a) jsou vždy složeny pouze z příslušníků pouze jednoho pohlaví
- b) mohou být složeny z příslušníků pouze jednoho pohlaví
- c) mohou být složeny z účastníků různého věku
- d) mohou být svépomocné
- e) neplatí žádná z uvedených možností

289. Při sestavování skupiny:

- a) upřednostňujeme, jestliže se potenciální účastníci již znají
- b) upřednostňujeme skupiny složené z více příslušníků jedné rodiny
- c) zásadně nebereme v potaz rozdíly v hloubce a rozsahu psychopatologie
- d) dáváme vždy přednost hovorným lidem
- e) neplatí žádná z uvedených možností

290. Mřížkový model psychoterapie má svůj původ

- a) ve výzkumných psychoterapeutických aktivitách
- b) v psychoanalýze
- c) v neurověděch
- d) v behaviorální psychoterapii
- e) neplatí žádná z uvedených možností

291. Diferencovaně integrativní přístup v psychoterapii má blízko k

- a) teoriím učení
- b) teoriím motivace
- c) obecnému modelu psychoterapie
- d) analytické psychologii C.G. Junga
- e) neplatí žádná z uvedených možností

292. Diferencovaný model psychoterapie zpravidla obsahuje

- a) základní psychoterapeutické chování (vztahovou nabídku)
- b) specifické metody a techniky
- c) pravidla interpretace
- d) etiopatogenezi poruch zdraví
- e) neplatí žádná z uvedených možností

293. Typické pojmy integrované psychoterapie (manž. Knoblochovi) jsou

- a) intenzivní výzkumná strategie
- b) systematická desenzibilizace
- c) skupinové schéma
- d) sebepodněvací chování
- e) neplatí žádná z uvedených možností

294. Diferencovaně integrativní přístupy v psychoterapii jsou

- a) zpravidla těsně spjatý s historií psychiatrie
- b) empirické povahy
- c) výzkumné povahy (zejména výzkum účinnosti léčby)
- d) zpravidla těsně spjatý s historií psychologie
- e) neplatí žádná z uvedených možností

295. Obecný model psychoterapie
a) je teoretickým rámcem přesahujícím jednotlivé přístupy a školy
b) umožňuje zachytit a vysvětlit působení jednotlivých přístupů a škol
c) je jiným vyjádřením zásad systemického přístupu
d) je jiným vyjádřením zásad rogersovské psychoterapie
e) neplatí žádná z uvedených možností
296. Rovnice psychoterapie obsahuje
a) etiopatogenezi poruchy
b) etické principy
c) osobnost a charakteristiku pacienta
d) osobnost a charakteristiku psychoterapeuta
e) neplatí žádná z uvedených možností
297. Výsledek psychologické (psychoterapeutické) intervence je závislou proměnnou vzhledem k
a) charakteristikám pacienta (např. jeho sebepečení)
b) charakteristikám psychoterapeuta (např. jeho osobní stabilita, míra empatie)
c) interakci účastníků psychoterapie (např. komunikace, konkrétní pozorovatelné chování)
d) organizaci léčby a intervenujícím proměnným (např. farmakoterapie)
e) neplatí žádná z uvedených možností
298. Každá psychoterapie v sobě zahrnuje
a) indikaci pacienta
b) přípravu pacienta na psychoterapii
c) psychofarmakoterapii
d) interpersonální náhled
e) neplatí žádná z uvedených možností
299. Výsledky psychoterapeutické péče upevní
a) aktivní snaha zapomenout na to, co potíže způsobilo
b) jestliže se nezabýváme sami sebou a meziosobními vztahy
c) přechod na psychofarmakologickou léčbu
d) pravidelné užívání vitamínů
e) neplatí žádná z uvedených možností
300. Aktivace zdrojů znamená
a) využití kvalifikace psychoterapeuta
b) využití relaxačních a psychofyziologických postupů
c) rozvíjení a využívání pozitivních možností pacienta
d) kontrolu intervenujících proměnných
e) neplatí žádná z uvedených možností
301. Mezi obecné modely psychoterapie patří
a) hypnóza
b) rovnice psychoterapie
c) generický model
d) Graweho kostka
e) neplatí žádná z uvedených možností
302. Charakteristiky pacienta a psychoterapeuta jsou proměnné, které jsou součástí generického modelu a patří mezi
a) proměnné vstupu
b) proměnné psychoterapeutického procesu
c) proměnné výstupu
d) intervenující proměnné
e) neplatí žádná z uvedených možností

303. Léčebná opatření a typ psychoterapeutického vztahu jsou proměnné, které jsou součástí generického modelu a patří mezi
a) intervenující proměnné
b) proměnné výstupu
c) proměnné psychoterapeutického procesu
d) proměnné vstupu
e) neplatí žádná z uvedených možností
304. Graweho kostka obsahuje tři dimenze tvořené póly
a) nevědomí - svědomí
b) aktualizace zdrojů – aktualizace problému
c) aktivní pomoc – motivační aspekt
d) intrapersonální - interpersonální
e) neplatí žádná z uvedených možností
305. Ukončení každé psychoterapie předchází
a) konzilium
b) zahájení psychofarmakoterapie
c) snížení dávek psychofarmak
d) zhodnocení psychoterapeutické léčby
e) neplatí žádná z uvedených možností
306. Zařazení do léčebného psychoterapeutického programu bezprostředně předchází
a) neúspěšná farmakoterapie
b) indikační vyšetření nemocného
c) neúspěšná chirurgická léčba
d) neúspěšná biologická léčba
e) neplatí žádná z uvedených možností
307. Princip reálné zkušenosti („mluviti stříbro, prožítí zlato“) je jiným vyjádřením pro
a) aktualizaci problému
b) výklad - interpretaci
c) aktivizaci zdrojů
d) diferencovanou indikaci
e) neplatí žádná z uvedených možností
308. Interpersonální aspekt léčebného působení je zdůrazněn v
a) relaxačních a fyziologických postupech
b) biofeedbacku
c) mřížkovém modelu psychoterapie
d) léčbě prostřednictvím skupiny
e) neplatí žádná z uvedených možností
309. Psychodrama je:
a) způsob, jakým se daný člověk zhostí svých životních povinností
b) dramatické představení v divadle
c) velmi náročný zážitek
d) technika individuální psychoterapie
e) technika skupinové psychoterapie
310. Autorem psychodramatu je:
a) C. G. Jung
b) J. L. Moreno
c) H. Junová + F. Knobloch
d) F. Knobloch + J. Knoblochová
e) E. Berne
311. Psychodrama můžeme nejspíš zařadit do psychoterapie:
a) verbální
b) skupinové
c) prožitkové
d) sugestivní
e) neplatí žádná z uvedených odpovědí

312. Role vedoucího v psychodramatu je podle klasických pravidel přisouzena:
- a) pacientovi samotnému
 - b) vedoucímu zdravotnického zařízení
 - c) psychoterapeutovi
 - d) pozvanému divadelnímu režisérovi
 - e) vybranému spolupacientovi
313. Termín psychogymnastika se obsahově nejvíce blíží termínu :
- a) pantomima
 - b) brainwashing
 - c) brainstorming
 - d) gymnastická cvičení sloužící zlepšení představivosti
 - e) gymnastická cvičení sloužící zlepšení výbavnosti paměti
314. Autorství psychogymnastiky je připisováno:
- a) C.G.Jungovi
 - b) J.L. Morenovi
 - c) H. Junové + F. Knoblochovi
 - d) F. + J. Knoblochovým
 - e) E. Berneovi
315. Psychogymnastika má svůj původ:
- a) v USA
 - b) v Kanadě
 - c) ve Francii
 - d) ve Švýcarsku
 - e) u nás
316. Pro vyjádření svých nálad, pocitů, mezilidských vztahů se dobře hodí:
- a) muzikoterapie
 - b) psychogymnastika
 - c) hypnóza
 - d) autogenní trénink
 - e) arteterapie
317. Která z následujících psychoterapií využívá psychogymnastiku:
- a) katathymně-imaginativní
 - b) konvulzivní
 - c) behaviorální
 - d) sexuální
 - e) neplatí ani jedna z uvedených možností